

Tužilaštvo - Tužiteljstvo Bosne i Hercegovine
Тужилаштво Босне и Херцеговине

Broj: T20 0 KT 0021053 21
Sarajevo, 18.12.2023. godine

Na osnovu člana 35. stav 2. tačke e) i 216. stav 3. Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: ZKP BiH), donosim:

N A R E D B U
o nesprovođenju istrage

Protiv: [REDACTED]

jer ne postoje osnovi sumnje da je prijavljeno lice počinilo krivično djelo

Obrazloženje

Dana [REDACTED], Tužilaštvo BiH zaprimilo je od strane Državne agencije za istrage i zaštitu Prijavu negiranja genocida protiv [REDACTED] u kojoj se navodi da je ta Agencija [REDACTED] zaprimila prijavu javnog negiranja genocida na društvenim mrežama izvršenim od strane [REDACTED]. U cilju provjera navoda iz Prijave [REDACTED] izvršene su provjere na internetu, te je rezultat provjera bio da je stranica nedostupna.

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

Dana [REDACTED] Državna agencija za istrage i zaštitu je postupajući po Naredbi Tužilaštva BiH saslušala lice [REDACTED] u svojstvu svjedoka [REDACTED]. [REDACTED] [REDACTED] prihvatio poziv za prijateljstvo lica [REDACTED], a razlog za prihvatanje je bio što su kolege po zanimanju, [REDACTED]. Lično svjedok nikada nije upoznao [REDACTED], ali se sjeća da je [REDACTED] vidio objave na njegovom profilu kojima isti veliča Ratka Mladića, Radovana Karadžića i četnički pokret. Ubrzo nakon toga je oko godišnjice genocida u Srebrenici [REDACTED] postavio objavu kojom negira genocid u Srebrenici, na što je svjedok reagovao, a u cilju da ukaže na negiranje genocida kao historijske i pravno dokazane činjenice, nakon čega ga je i blokirao. Poslije više nije imao nikada kontakt sa licem [REDACTED]. Poslije toga nije imao uvid u objave [REDACTED]. [REDACTED]

Obzirom da u konkretnom krivičnom predmetu, Tužilaštvo BiH nije pribavilo podatke ni putem međunarodne pravne pomoći, a niti operativnim mjerama i radnjama nadležnih policijskih agencija u Bosni i Hercegovini, kojima bi na nesumnjiv način utvrdilo da je lice [REDACTED] koje je na društvenoj mreži [REDACTED] dijelilo statuse koji se kose sa članom 145a. KZ BiH.

Radi razjašnjenja prethodne teze Tužilaštvo BiH želi istaći da je u cjelosti poklonjena vjera izjavi svjedoka-prijavitelja [REDACTED], koji je prilikom davanja izjave dao vrlo precizne identifikacione podatke lica [REDACTED], čime je nesporno dokazao da zaista poznaje to lice, međutim da bi objave koje je lice [REDACTED] bile nesporne i zadovoljile određeni stepen sumnje, bilo je potrebno da sa [REDACTED] servera koji koristi društvena mreža [REDACTED] budu dostavljeni svi potrebni podaci koji bi doveli u vezu određenu objavu sa licem koje ju je objavilo. Nije sporno za Tužilaštvo BiH da je svjedok [REDACTED] prilikom davanja izjave izvršio tzv. screenshot objava, ali izuzev što potkrijepljuje navode njegove Prijave, takvi materijali nemaju potrebnu dokaznu snagu koja bi uslovlila bilo koju drugačiju odluku od one u izreci. Tužilaštvo BiH je i posredstvom svjedoka [REDACTED] utvrdilo da je lice kojeg svjedok ne poznaje ali zna ime [REDACTED] objavljivalo određene post-ove na društvenoj mreži [REDACTED], pokušalo eventualno ustanoviti da li je moguće s tog profila izvršiti uvidajne radnje [REDACTED] ali međutim kako je svjedok lice [REDACTED] blokiralo, a [REDACTED] svjedoka najvjerojatnije izbrisalo sa liste prijatelja na društvenoj mreži [REDACTED], nije bilo moguće ni na taj način obaviti uvidaj i nesporno utvrditi da su postavljene predmetne objave, a samim tim i počinjeno krivično djelo iz člana 145a. Krivičnog zakona BiH.

Iz svega naprijed navedenog vidljivo je da podaci traženi putem međunarodne pravne pomoći nisu dostavljeni, [REDACTED], te da je zbog određenog proteka dužeg vremenskog perioda jasno da ti podaci više nisu dostupni, i da Tužilaštvo Bosne i Hercegovine nema mogućnost da ih na neki drugi način pribavi.

Objave koje su prijavljene i čiji su screenshot-ovi priloženi uz izjavu imaju elemente bića krivičnog djela za koje je [REDACTED] prijavljen, ali Tužilaštvo BiH se rukovalo činjenicom da kada nema dovoljno dokaza koji ukazuju da je neka činjenica ili okolnost van razumne sumnje razjašnjena, ima se cijeniti *in favorem* prijavljenog/ osumnjičenog/ optuženog lica. Naime, kao potpisnica međunarodnih konvencija, Bosna i Hercegovina i svi njeni organi, koji uključuju i Tužilaštvo BiH dužni su poštivati sva ljudska prava propisana tom konvencijom, te bi cijenjenje okolnosti (i pored prakse sudova u BiH) da se neka stvar podrazumijeva da je određeno lice učinilo, predstavljalo narušavanje ne samo pretpostavke nevinosti, nego i ljudskih prava, zbog čega je donesena Naredba o nesprovođenju istrage u ovom krivičnom predmetu. Tužilac okončava istragu kada je stanje stvari dovoljno razjašnjeno, a što u konkretnom predmetu jeste slučaj, odnosno potpuno je jasno da nije moguće nesporno utvrditi da je lice [REDACTED] kojeg svjedok [REDACTED] identifikuje, objavio i na taj način negirao ili umanjio genocid u Srebrenici. Posebno ukazujemo na Rješenje Suda BiH [REDACTED] u kojem je Sud BiH decidno naveo: „ U tom smislu, Sud naročito ukazuje da Tužilaštvo kroz dostavljene dokaze nije dokazivalo činjenice koje bi se odnosile na element javnosti, tačnije efekat koji je navedena objava prouzrokovala u javnosti, kao što su

vidljivost navedene objave, u smislu javnosti profila osumnjičenog, brojnosti njegovih pratilaca, vremenski period u kojem je ista bila vidljiva i kojem broju osoba, kao i statusa/ položaja osumnjičenog u duštvu, koji bi bio relevantan za procjenu efekta koje bilo koja objava konkretnog osumnjičenog ima u javnoj sferi, a u cilju procjene podobnosti...“. U istom Rješenju Sud BiH nadalje navodi: „...od strane policijskih službenika [REDAKTIRANO], povodom vršenja operativnih provjera vezanih za zaprimljenu anonimnu prijavu u cilju potvrđivanja navoda prijave, proizilazi da pregledom [REDAKTIRANO] profila osumnjičenog nije pronađena gore pomenuta objava, niti bilo koja druga koja bi upućivala na izvršenje krivičnog djela.“

Vidljivo je iz svega naprijed navedeno da je Tužilaštvo BiH u konkretnom slučaju preduzelo sve mjere i radnje koje je bilo moguće preduzeti u konkretnom slučaju, odnosno da je postupajući tužilac preduzeo sve radnje koje je našao svrsishodnim, a koje su propisane Zakonom i krivičnom postupku BiH, no obzirom na rezultate, prikupljene dokaze i izostanak istih, donesena je jedina moguća zakonita odluka.

Naročito ističemo da ukoliko se dođe do novih činjenica i okolnosti, istraga može biti ponovo otvorena, te da će o Naredbi o nesprovođenju istrage sukladno Zakonu biti obaviješten podnosilac prijave, koji će biti poučen o svojim pravima.

**TUŽILAC
TUŽILAŠTVA/ TUŽITELJSTVA BiH**